

Grupp 1

FCI-nummer 15

FCI-standard på franska publicerad 2001-06-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2001-03-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-08-06

BELGISK VALLHUND

(Rasnamn i hemlandet: Berger belge)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

BELGISK VALLHUND

**Ursprungsland/
hemland**

Belgien

Användningsområde

Rasen är ursprungligen en vallhund, men är idag en brukshund (för vakt, försvar, spår osv.) och mångsidig tjänstehund liksom familjehund.

FCI-klassifikation

Grupp 1, sektion 1. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Vid slutet av 1800-talet fanns i Belgien ett antal vallhundar av skilda typer och olika pälsvarianter. En grupp ledd av professor A. Reul från veterinärmedicinska högskolan i Cureghem bildades för att bringa lite ordning och A. Reul kan anses vara den verkliga pionjären och grundaren av rasen.

Rasen antogs officiellt 1891–1897. År 1891 bildades en rasklubb i Bryssel och samma år organiserade professor A. Reul en granskning av 117 hundar i Cureghem, vilket gjorde det möjligt att uppskatta numerären och att välja ut de bästa individerna. De följande åren påbörjades ett avelsurval bl.a. genom att linjeavla på vissa hanhundar.

År 1892 presenterade rasklubben en första mycket detaljerad rasstandard. Bara en enda ras med tre pälsvarianter blev tillåten. Då rasen var den vanlige mannens hund och därför utan status var det först år 1901 som de första belgiska vallhundarna blev registrerade hos den belgiska kennelklubben.

Under de följande åren föresatte sig uppfödarna att ena typen och rätta till felen. Ungefär år 1910 hade den belgiska vallhundens typ och temperament blivit befäst.

Frågan om olika varianter och tillåtna färger har orsakat många schismer. Däremot har det som rör morfologin, temperamentet och anlaget för arbete aldrig orsakat någon oenighet.

Helhetsintryck

Belgisk vallhund skall ha normala och harmoniska proportioner och utstråla elegans och kraft. Den skall vara medelstor med torr och stark muskulatur. Rasen skall vara kvadratisk, hårdig, rustad för utomhusvistelse oberoende av årstid och de klimatväxlingar som är vanligt förekommande i Belgien. Med sina harmoniska proportioner och det stolta burna huvudet skall den belgiska vallhunden ge ett intryck av elegant robusthet, vilket bör vara ett utmärkande drag för en arbetande hund. När hunden döms i stående skall den ställa sig i en naturlig position utan att föraren rör hunden.

**Viktiga
måttförhållanden**

Belgisk vallhund skall vara kvadratisk. Bröstkorgen skall nå till armbågarna. Nospartiets längd skall motsvara eller något överstiga huvudets halva längd.

Uppförande/karaktär	Rasen skall vara vaksam och aktiv, mycket livfull och alltid redo till handling. Förutom sina medfödda anlag som vallhund har rasen också värdefulla egenskaper, som gör den till en utmärkt vakthund. Om så behövs, tvekar den inte att försvara sin husbonde. Rasen förenar alla de egenskaper man kan önska av en vall-, vakt-, skydds- och tjänstehund. Dess livliga och vakna temperament och dess självsäkra sinne, utan någon rädsla eller aggressivitet, skall avspeglas i kroppshållningen och det stolta och uppmärksamma uttrycket i de gnistrande ögonen. Man skall ha i åtanke ”lugn” och ”djärv” vid bedömning av rasen.
Huvud	Huvudet skall bäras högt. Det skall vara väl utmejslat, långt men utan överdrift, ha raka linjer och vara torrt. Skallen och nospartiet skall vara ungefär lika långa, men nospartiet kan vara något längre vilket bidrar till det fulländade helhetsintrycket.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara medelbred, i proportion till huvudets längd. Pannan skall snarare vara flat än rundad. Pannfåran skall vara föga framträdande. I profil skall skallens och nosryggens plan vara parallella. Nackknölen skall vara föga markerad. Ögonbrynsbågarna och okbågarna skall inte vara framträdande.
Stop	Stopet skall vara måttligt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara medellångt och gradvis avsmalnande mot nosspetsen i form av en avlång kil. Området under ögonen skall vara väl utmejslat. Nosryggen skall vara rak. I profil skall den vara parallell med skallpartiets plan. Mungiporna skall vara väl tillbakadragna, dvs. när gapet hålls vidöppet skall mungiporna vara stramt tillbakadragna.
Läppar	Läpparna skall vara tunna, väl åtliggande och välpigmenterade.
Käkar/tänder	Rasen skall ha ett komplett, regelbundet och starkt saxbett med vita och kraftiga tänder och välutvecklade käkar. Tångbett, som föredras av herdarna, tolereras. Avsaknad av två P1:or tolereras. M3 beaktas inte.
Kinder	Kinderna skall vara torra och flata, dock musklade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, varken utstående eller insjunkna, lätt mandelformade, snedställda och bruna, helst mörkbruna. Ögonkanterna skall vara svarta. Blicken skall vara öppen, livlig, klok och forskande.

Öron	Öronen skall vara högt ansatta, tämligen små, vara tydligt trekantiga och styva med spetsiga toppar och vara rakt upprättstående när hunden är uppmärksam. Öronbrosket skall vara väl avrundat i basen.
Hals	Halsansättningen skall vara tydligt markerad. Halsen skall ha viss längd, vara muskulös och bredare vid ansättningen i skulderpartiet. Den bärs tämligen upprätt. Huden skall vara åtliggande. Nacken skall vara lätt välvd.
Kropp	Kroppen skall vara kraftfull utan att vara tung. Kroppslängden mätt från skulderleden till sittbensknölen skall vara ungefär densamma som mankhöjden.
Överlinje	Ryggen och länden skall tillsammans bilda en rak överlinje.
Manke	Manken skall vara markerad.
Rygg	Ryggen skall vara fast, kort och välmusklad.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kraftigt, kort, tillräckligt brett och välmuskrat.
Kors	Korset skall vara välmuskrat och endast lätt sluttande. Det skall vara tillräckligt brett, men utan överdrifter.
Bröstkorg	Framifrån sett skall bringan ha föga bredd, utan att vara trång. Bröstkorgen skall i sin helhet inte vara för bred, men i stället ha gott djup. Revbenen skall vara väl välvda i sin övre del.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara lätt uppdragen i en harmonisk båge mot buken, måttligt markerad, varken för djup eller för vinthundsaktig.
Svans	Svansen skall vara väl ansatt, kraftig vid ansättningen, medellång och räckta minst till hasleden, helst längre. I stillastående bärs svansen hängande med svansspetsen lätt böjd i nivå med hasen. I rörelse bärs den högre, dock inte över rygglinjen, och böjningen i svansspetsen accentueras, utan att svansen någonsin bärs ringlad eller böjd åt sidan.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Benstommen skall vara solid men inte grov. Muskulaturen skall vara torr och stark. Frambenen skall från alla sidor sett vara lodrätt ställda och framifrån sett absolut parallella.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, snedställda och väl ansatta. De skall bilda en tillräcklig vinkel mot överarmarna, idealiskt ca 110-115 grader.

Överarm	Överarmarna skall vara långa och tillräckligt snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall vara fasta, varken lösa eller knipta.
Underarm	Underarmarna skall vara långa och raka.
Handlov	Handlovarna skall vara mycket fasta och torra.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka och korta. De skall vara så lodrätt ställda som möjligt eller endast aningen vinklade framåt.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda, s.k. kattassar med välvda och väl slutna tår. Trampdynorna skall vara tjocka och elastiska. Klorna skall vara mörka och kraftiga.

Bakstäl

Helhet	Bakstället skall vara kraftfullt utan att verka tungt. Bakbenen skall vara väl ställda. Sedda bakifrån skall de vara absolut parallella.
Lår	Låren skall vara medellånga, breda och mycket muskulösa.
Knäled	Knälederna skall vara belägna ungefär rakt under höftlederna och vara normalt vinklade.
Underben	Underbenen skall vara medellånga, breda och muskulösa.
Has/hasled	Haslederna skall vara måttligt vinklade och lågt ansatta. Hasorna skall vara breda och muskulösa.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara starka och korta. I ursprungslandets standard anges att sporrar inte är önskvärda.
Baktassar	Baktassarna kan vara lätt ovala med välvda och väl slutna tår. Trampdynorna skall vara tjocka och elastiska. Klorna skall vara mörka och kraftiga.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.

Rörelser

Rörelserna skall vara livliga och fria i alla gångarter. Rasen är en god galoppör, men de vanligaste gångarterna är skritt och framför allt trav. Benen skall röra sig parallellt med kroppens mittlinje. Vid större hastighet närmar sig tassarna varandra. Travet är måttligt vägvinnande. Det är jämnt och lätt med gott påskjut bak. Överlinjen hålls därvid mycket stram utan att frambenen lyfts för högt. Den belgiska vallhunden är ständigt i rörelse och förefaller vara outtröttlig. Rörelserna är snabba, elastiska och livliga. Hunden är kapabel till plötsliga vändningar i full fart. På grund av sitt kvicka temperament samt önskan att vakta och skydda har den en markant tendens att röra sig i cirklar.

Hud

Huden skall vara elastisk och stramt åtliggande. Läppkanterna och ögonkanterna skall vara kraftigt pigmenterade.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen varierar i fråga om längd, struktur och färg hos de olika varianterna, vilket utgör kriterierna för varianterna tervueren, groenendael, malinois och laekenois. Hos samtliga dessa skall pälsen vara tjock, tätt åtliggande och av sådan struktur att täckhåret tillsammans med underullen ger ett utmärkt skydd.

Långhårig

Följande varianter betecknas som långhåriga: groenendael, tervueren.

Pälsen skall vara kort på huvudet, på öronens utsidor och på nederdelen av extremiteterna, dock ej på frambenens baksidor, där lång päls från armbågen till handloven bildar s.k. fanor. Pälsen skall vara lång och rak på resten av kroppen. På hals och bröst skall den vara längre och rikligare och bildar där krage och krås. Öronöppningarna skall skyddas av tätt och mjukt hår. Håret vid öronens bas skall vara utstående och inrama huvudet. Lårens baksidor skall ha mycket lång och riklig päls, som bildar byxor. Svansen skall ha lång och ymnig päls, som bildar plym.

Korthårig

Som korthårig betecknas: malinois.

Pälsen skall vara mycket kort på huvudet, på öronens utsidor och nertill på benen. Den skall vara kort på resten av kroppen; mer riklig på svansen och runtomkring halsen, där den skall bilda en krage, som börjar vid öronbasen och sträcker sig ända till strupen. Dessutom skall lårens baksidor vara försedda med fransar. Svansen skall vara lätt borstig, men inte ha plym.

Strävårig

Som strävårig betecknas: laekenois.

Karaktäristiskt för denna variant är pälsens sträva och torra struktur, som är ”krispig” och rufsigt. Päslängden skall i stort sett vara densamma över hela kroppen, ca 6 cm. Pälsen skall vara kortare på nosryggen och framsidan av benen. Pälsen runt ögonen respektive runt nospartiet får inte vara så lång att hudets form döljs. Förekomst av längre hår runt nosen är dock obligatorisk. Pälsen på svansen får inte bilda fana.

Färg

Mask: Mask skall finnas hos tervueren och malinois. Masken skall vara väl markerad och helst omfatta över- och underläpparna, mungiporna och ögonlocken i ett sammanhängande svart fält. Minimikravet är att svart färg måste förekomma på öronen, ögonlocken och över- och underläpparna.

Svårtad (”charbonné”): Tervueren och malinois skall ha svårtad päls. Med svårtad menas att hårspetsarna är svarta vilket skuggar grundfärgen. Det svarta gör att pälsen skiftar, men det svarta får inte bilda stora fläckar eller ränder (tigrering). Hos laekenois är svärtingen inte så tydlig.

Groenendael: Denna variant får bara vara enfärgat svart.

Tervueren: Tervueren får vara röd fawn med svärtade hårtoppar eller grå fawn med svärtade hårtoppar, bägge med svart mask. Röd fawn föredras. Den röda färgen skall vara varm och varken vara ljus eller urvattnad.

Malinois: Denna variant får bara vara röd fawn med svart mask.

Laekenois: Denna variant får bara vara röd fawn med spår av svärtning, huvudsakligen på nosparti och svans.

För alla varianter gäller att lite vitt tolereras på bringa och tår.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund	Idealmankhöjd 62 cm
Tik	Idealmankhöjd 58 cm
Tillåten avvikelse:	- 2 cm, + 4 cm

Vikt

Hanhund	ca 25–30 kg
Tik	ca 20–25 kg

Genomsnittliga måttangivelser för hanhund med en mankhöjd på 62 cm:

Kroppslängd (från skulderled till sittbensknöl): 62 cm

Huvudets längd: 25 cm

Nospartiets längd: 12,5–13 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Tung helhet, avsaknad av elegans; för lätt eller klen; längre än hög, rektangulär.
- Huvud som är tungt, för kraftigt, saknar parallella linjer mellan skalle och nosrygg, otillräckligt mejslat eller ej tillräckligt torrt; för rundad panna; för markerat eller grunt stop; för kort eller smalt nosparti; konvex nosrygg; för framträdande ögonbryns- eller okbågar.
- Tecken på avpigmentering på nostrifyffel, läppar eller ögonkanter.
- Oregelbundet placerade framtänder.
- Ljusa ögon; runda ögon.
- Öron som är stora, långa, för vida i basen, lågt ansatta, som lutar utåt eller inåt.
- Hals som är klen; kort.
- Kropp som är för lång; för vid bröstorg (tunnformad).
- Manke som är omarkerad, låg.
- Överlinje: rygg och/eller länd som är lång, svag, svankig eller karp.
- Kors som är för sluttande; överbyggdhet.
- Underlinje som är djup eller för grund; hängbuk.
- Svans som är för lågt ansatt, för högt buren; svans som är formad som en krok; svans som är böjd åt sidan.
- Extremiteter med för lätt eller för tung benstomme; dåligt ställda ben från sidan sett (t.ex. för vinklade mellanhänder

eller svaga handlovar), dåligt ställda ben framifrån sett (t.ex. hjulbenthet, fransysk benställning, utåtvidna armbågar osv.) eller bakifrån sett (t.ex. för tätt eller brett ställda bakben, hjulbenthet, för tätt eller brett ställda hasor osv.); för lite eller för mycket vinklad.

- Lösa tassar.
- Rörelser som är trånga, för kort steg, för lite påskjut, dålig kraftöverföring från ryggen, höga rörelser.
- Hos alla fyra varianter: underull som är otillräcklig.
- Groenendael och tervueren: päls som är ullig, lockig eller vågig; otillräckligt lång päls.
- Malinois: halvlång päls där den borde vara kort; slät päls; inblandning av sträv päls i den korta pälsen, vågig päls.
- Laekenois: päls som är för lång, mjuk, lockig, vågig eller kort; inblandning av mjuka pälsstråk i den sträva pälsen; alltför lång päls runt ögonen eller för långt prydnadshår längst ut på underkäken; buskig svans.
- Hos alla fyra varianter: vit fläck i bringan i form av skjortbröst; vitt som sträcker sig längre upp än över tårna.
- Groenendael: röda skiftningar i pälsen; grå byxor.
- Tervueren: grått (dvs. utan svärtade hårtoppar).
- Tervueren och malinois: tigrerat; otillräckligt varma nyanser; avsaknad av svärtning eller svärtning i form av fläckar på kroppen; otillräcklig mask.
- Tervueren, malinois och laekenois: för ljus röd fawn.
- Temperament: osäkra och hypernervösa hundar.

Allvarliga fel

- Avsaknad av en incisiv, en P3, en P2, tre P1:or.
- Tervueren, malinois och laekenois: urvattnad färg anses som ett allvarligt fel.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Avsaknad av rastyp.
- Överbett; underbett, även om kontakt finns (omvänt saxbett); korsbett; avsaknad av en hörntand, av en P4 i överkäken eller M1 i underkäken, en molar (en M1 eller M2; M3 beaktas ej), av en P3 plus ytterligare annan tand eller totalt tre tänder (utom P1:orna) eller mer.
- Nostryffel, läppar eller ögonkanter som är starkt avpigmenterade.
- Hängöron; öron som utsatts för ingrepp av något slag.
- Avsaknad av svans; avkortad svans från födseln eller p.g.a. kupering; svans som bärs för högt och ringlad eller rullad.
- Avsaknad av underull.
- Färg: Alla färger som inte motsvarar de i standarden beskrivna; så stora vita fläckar i bringan att de går ända upp till halsen; vita tassar där det vita går upp på halva mellanhänderna eller -fötterna som sockor. Vitt på andra ställen än i bringa och på tår. Avsaknad av mask hos

tervueren och malinois, även innefattat nosparti med ljusare färg än övriga pälsen.

- Mankhöjd som under- eller överstiger de i standarden angivna måtten.

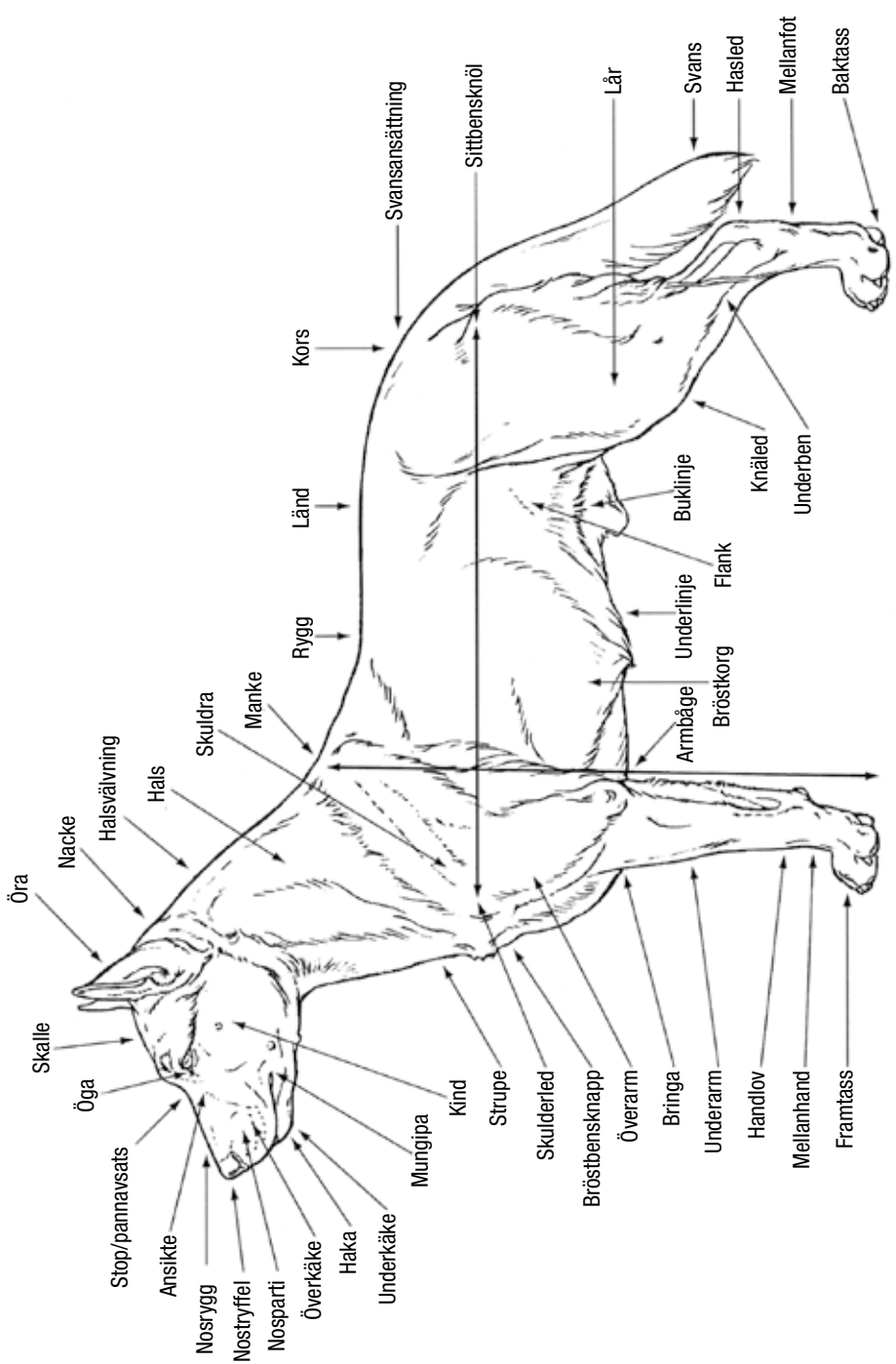
Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964